

Arrest

nr. 288 394 van 2 mei 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DE LIEN
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 5 januari 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 2 december 2022 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 6 januari 2023 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat J. DE LIEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Ö. SOZEN, die *loco* advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 18 januari 2007 wordt aan verzoeker een verblijfsrecht toegekend in functie van zijn stiefmoeder. Hij beschikt op het moment van de bestreden beslissing over een F+ kaart, geldig tot 3 mei 2023.

In de periode tussen 2014 en 2022 wordt verzoeker zes keer veroordeeld door de correctionele rechtbank, enerzijds wegens inbreuken op de drugwetgeving en anderzijds wegens inbreuken op de wapenwetgeving.

Op 28 februari 2022 is verzoeker gehuwd met mevrouw K. C., die de Belgische nationaliteit bezit.

Op 15 september 2022 wordt verzoeker verzocht zijn individuele situatie toe te lichten met het oog op het feit dat wordt overwogen om zijn verblijfsrecht te beëindigen. Op 2 december 2022 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot beëindiging van het verblijf, aan verzoeker ter kennis gebracht op 6 december 2022. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“BESLISSING TOT BEËINDIGING VAN HET VERBLIJF

Mijnheer

naam : B. (...)

voornaam : I. (...)

geboortedatum : (...)

geboorteplaats: (...)

nationaliteit : Marokko

Alias: B. (...) I. (...), geboren op (...)

Krachtens artikel 44bis § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf, om de volgende redenen:

U werd op (...)1991 te Marokko geboren. Uw moeder K. (...) M. (...) zou overleden zijn. Uw vader (B. (...) I. (...) A. (...), geboren te (...) op (...), van Spaanse nationaliteit) trad op 10.10.1992 te Tanger (Marokko) in het huwelijk met B. (...) M. (...). Uit uw administratief dossier blijkt dat u op 23.09.2002 een tijdelijk verblijf verwierf in Spanje.

Op 01.02.2006 kwam uw vader vanuit Spanje naar België. Hij diende op 14.03.2006 een “Aanvraag tot vestiging als werknemer” (bijlage 19) in en hij werd op 12.06.2006 gevestigd.

Op 25.07.2006 kwam u samen met uw stiefmoeder (B. (...) M. (...), geboren te (...) op (...), van Marokkaanse nationaliteit) en uw 3 halfbroers (B. (...) B. (...) M. (...), geboren te (...) op (...), van Spaanse nationaliteit; B. (...) B. (...) S. (...), geboren te (...) op (...), van Spaanse nationaliteit en B. (...) B. (...) H. (...), geboren te (...) op (...), van Spaanse nationaliteit) vanuit Spanje naar België om uw vader te vervoegen.

Op 18.08.2006 diende uw stiefmoeder een “Aanvraag tot vestiging als echtgenote” (bijlage 19) in. Voor elk van haar 4 kinderen, waaronder uzelf, werd diezelfde dag een “Aanvraag tot vestiging als bloedverwant in neergaande lijn van B. (...) I. (...) A. (...)” (bijlage 19) ingediend.

Op 18.01.2007 werd u ingeschreven in het bevolkingsregister. U bent momenteel in het bezit van een F+ kaart geldig tot 03.05.2023.

Op 20.04.2014 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van inbreuk op de wetgeving inzake drugs en bendevorming.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 26.06.2014 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 18 maanden met uitstel voor een termijn van 5 jaar behalve 9 maanden effectief en tot een geldboete van 1.000 euro met uitstel voor een termijn van 3 jaar uitgezonderd een effectieve geldboete van 100 euro of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand daar u zich schuldig had gemaakt aan verdovende middelen in bezit te hebben gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk cocaïne en heroïne, het misdrijf een daad van deelneming zijnde aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging. Dit feit pleegde u tussen 19.02.2014 en 20.04.2014.

Op 23.07.2014 werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

Op 20.02.2017 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van inbreuk op de wetgeving inzake drugs.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 14.07.2017 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 30 maanden in staat van wettelijke herhaling en tot een geldboete van 8.000 euro (vervangende gevangenisstraf: 3 maanden) daar u zich schuldig had gemaakt aan verdovende middelen

in bezit te hebben gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft te hebben, namelijk cocaïne en heroïne, het misdrijf een daad van deelneming zijnde aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging. Dit feit pleegde u tussen 18.08.2016 en 20.02.2017, meermaals op niet te bepalen data, laatst op 19.02.2017.

Op 24.08.2017 werd u een onderbreking van de strafuitvoering met het oog op Elektronisch Toezicht (hierna: E.T.) toegekend.

Op 07.12.2017 werd uw enkelband geplaatst.

Op 14.12.2017 werd u opnieuw opgesloten in de gevangenis van Antwerpen daar u aanbevolen werd voor een nieuwe straf. Door de veroordeling d.d. 14.07.2017 werd het uitstel verleend bij de veroordeling d.d. 26.06.2014 uitvoerbaar.

Op 18.12.2018 werd u door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen om redenen van openbare orde en werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. U vulde de vragenlijst in en bracht tal van bijkomende documenten aan.

Op 25.01.2019 werd u bij vonnis van de Strafvloeringsrechtbank te Antwerpen (hierna: SURB) een voorwaardelijke invrijheidstelling toegekend, deze nam een aanvang op 30.01.2019.

Na onderzoek van uw dossier en gelet op de voorwaarden u opgelegd bij vonnis d.d. 25.01.2019 door de Strafvloeringsrechtbank (hierna: SURB) werd u op 20.02.2019 door DVZ gewaarschuwd dat u gevaar liep dat uw recht op verblijf beëindigd zou worden, indien u zich opnieuw schuldig zou maken aan een inbreuk op de openbare orde, beslissing u betekend door de Stad Antwerpen. De datum van betekening werd niet ingevuld doch vond plaats tussen 20.02.2019 en 09.04.2019.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 23.12.2020 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 2 maanden in staat van wettelijke herhaling en tot een geldboete van 800 euro (vervangende gevangenisstraf: 15 dagen) daar u zich schuldig had gemaakt aan dracht van een vrij verkrijgbaar wapen zonder wettige reden, namelijk een vouwmes met slot van het merk Ghillie. Dit feit pleegde u op 03.08.2019.

Op 16.10.2021 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van inbreuk op de wetgeving inzake drugs.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 02.12.2021 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 30 maanden in staat van bijzondere herhaling daar u zich schuldig had gemaakt aan middelen zonder vergunning te hebben verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of geleverd, namelijk heroïne, het misdrijf een daad van deelneming zijnde aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging. Dit feit pleegde u tussen 31.12.2019 en 02.08.2021, meermaals, op niet nader te bepalen data en laatst op 01.08.2021.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 22.12.2021 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 3 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig had gemaakt aan een verboden wapen te hebben vervaardigd, hersteld, te koop gesteld, verkocht, overgedragen, vervoerd, opgeslagen, voorhanden gehad of gedragen te hebben, namelijk een boksbeugel. Dit feit pleegde u op 22.02.2021.

Op 12.01.2022 werd u een onderbreking van de strafuitvoering toegekend met het oog op E.T. toegekend.

Op 28.02.2022 trad u te Antwerpen in het huwelijk met C. (...) K. (...) G. (...) D. (...), geboren te Antwerpen op (...)1991, van Belgische nationaliteit.

Op 16.03.2022 werd uw enkelband geplaatst.

Op 07.06.2022 werd u opnieuw onder aanhoudingsmandaat geplaatst in de gevangenis van Antwerpen.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 30.08.2022 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 2 jaar in staat van bijzondere herhaling en tot een geldboete van 8.000 euro (vervangende gevangenisstraf: 90 dagen) daar u zich schuldig had gemaakt aan middelen zonder vergunning te hebben verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of geleverd, namelijk cocaïne en heroïne, het misdrijf een daad van deelneming zijnde aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging. Feit gepleegd tussen 02.08.2021 en 16.10.2021 en tussen 11.01.2022 en 20.03.2022, meermaals, op een niet nader te bepalen datum en laatst op 19.03.2022 (de feiten vonden slechts gedeeltelijk plaats voor het vonnis d.d. 02.12.2021, de feiten die plaatsvonden in de periode tussen 02.08.2021 en 16.10.2021 vormden naar het oordeel van de Rechtbank de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet met de feiten waarvoor u reeds veroordeeld werd op 02.12.2021, er werd geen bijkomende bestraffing opgelegd voor de feiten die betrekking hadden op de incriminatieperiode tussen 02.08.2021 en 16.10.2021).

Uw strafverleden spreekt geenszins in uw voordeel. De in het verleden opgelegde straffen hebben geen afdoende indruk gemaakt. U werd er klaarblijkelijk niet tot betere inzichten door gebracht of gesensibiliseerd. Zelfs na op 20.02.2019 te zijn gewaarschuwd dat u gevaar liep dat uw recht op verblijf beëindigd zou worden, indien u zich opnieuw schuldig zou maken aan een inbreuk op de openbare orde pleegde u opnieuw strafbare feiten. Vóór de betekening van de waarschuwing werd u tot 2 maal veroordeeld voor inbreuken op de drugswetgeving. Na de betekening van de waarschuwing werd u maar liefst 4 maal veroordeeld: 2 maal voor inbreuken op de wapenwetgeving en 2 maal voor inbreuken op de drugswetgeving.

Op 26.06.2014 werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van 18 maanden met uitstel voor een termijn van 5 jaar behalve 9 maanden effectief en tot een geldboete van 1.000 euro met uitstel voor een termijn van 3 jaar uitgezonderd een effectieve geldboete van 100 euro of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand. U hield zich tussen 19.02.2014 en 20.04.2014 bezig met de handel van cocaïne en heroïne in vereniging. U stelde te hebben gedeald omdat u plots over geen inkomsten meer beschikte. Dit feit geeft blijk van een gebrek aan normbesef en van een zucht naar gemakkelijk geldgewin en draagt bij tot de groeiende plaag van drugdealers welke overlast in onze maatschappij veroorzaken en welke een gevaar vormen voor de gezondheid van de burgers welke op zich op die manier probleemloos op straat bevoorraden.

U trok geen lessen uit voorgaande veroordeling. Op 14.07.2017 werd u immers nogmaals veroordeeld voor gelijkaardige feiten, ditmaal tot een gevangenisstraf van 30 maanden in staat van wettelijke herhaling en tot een geldboete van 8.000 euro (vervangende gevangenisstraf: 3 maanden). Tussen 18.08.2016 en 20.02.2017 maakte u zich schuldig aan de handel en bezit van cocaïne en heroïne, in vereniging. U fungeerde als runner van de organisatie. Deze feiten zijn ernstig en getuigen opnieuw van een verregaande normvervaging vermits ze een gevaar betekenen voor de volksgezondheid en openbare veiligheid. U was wederom enkel uit op snel geldgewin zonder stil te staan bij de nefaste gevolgen die het gebruik van drugs veroorzaken. De eigen verrijking gaat voorbij aan de menselijke en maatschappelijke ellende die drugs met zich meebrengen.

Op 25.01.2019 werd u een voorwaardelijke invrijheidstelling toegekend die een daadwerkelijk een aanvang kende op 31.01.2019. Tot 30.01.2021 diende u een aantal door de SURB opgelegde voorwaarden na te leven. Op 20.02.2019 werd u door de Dienst Vreemdelingenzaken gewaarschuwd dat uw recht op verblijf mogelijks beëindigd zou worden, indien u zich opnieuw schuldig zou maken aan een inbreuk op de openbare orde, beslissing u betekend door de Stad Antwerpen.

Al snel na de betekening van de waarschuwing d.d. 20.02.2019, u stond zelfs nog onder voorwaarden opgelegd door de SURB, ging u opnieuw over tot het plegen van misdrijven. U betoont niet de minste wil om uw wangedrag bij te sturen en blijft volharden in een onverantwoordelijk en crimineel bestaan. U werd sindsdien immers nog 2 maal veroordeeld voor drugsfeiten en 2 maal voor inbreuken op de wapenwetgeving. Deze veroordelingen tonen aan dat u geen lering trekt uit het verleden. Het moge duidelijk zijn dat u zich boven de wet verheven voelt.

Op 23.12.2020 werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 maanden in staat van wettelijke herhaling en tot een geldboete van 800 euro (vervangende gevangenisstraf: 15 dagen). Op 03.08.2019 werd u naar aanleiding van een dispuut op de openbare weg in het kader van verdovende middelen

gecontroleerd. U was in het bezit van vuurwapens en had hiervoor geen uitleg. Wapenbezit getuigt van een gevaarlijke instelling en leidt tot maatschappelijke onveiligheid.

Op 02.12.2021 werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van 30 maanden in staat van bijzondere herhaling. Tussen 31.12.2019 en 02.08.2021 verhandelde u in georganiseerd verband heroïne op het Sint-Jansplein te Antwerpen en in de omgeving hiervan. U maakte gebruik van heroïnegebruikers, in het bijzonder voor het leveren van de heroïne. Deze heroïnegebruikers die uitvoerende taken vervulden, werden hiervoor vergoed in gebruikershoeveelheden heroïne. U plaatste eigenbelang duidelijk boven de negatieve effecten van drugs voor anderen. Het is bijzonder laakbaar dat u misbruik maakte van de grote kwetsbaarheid en afhankelijkheid van drugsgebruikers in de buurt van het Sint-Jansplein om de meest risicovolle activiteiten bij de drughandel uit te voeren, in ruil voor gebruikershoeveelheden. Zo buitte u hun verslaving uit en hield u deze in stand.

Op 22.12.2021 werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 maanden in staat van wettelijke herhaling. Bij een huiszoeking op 22.02.2021 naar aanleiding van een vastgestelde drugdeal werd een boksbeugel gevonden. Het voorhanden hebben van een verboden wapen kan niet getolereerd worden. Inbreuken op de wapenwetgeving vormen een gevaar voor de maatschappelijke veiligheid. Ze verhogen de kans op escalatie bij een mogelijk conflict.

Op 30.08.2022 werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 jaar in staat van bijzondere herhaling en tot een geldboete van 8.000 euro (vervangende gevangenisstraf: 90 dagen). Tussen 11.01.2022 en 20.03.2022 liet u zich opnieuw in met de handel van verdovende middelen, te weten cocaïne en heroïne, met het oog op snel en gemakkelijk geldgewin. U verkocht vooral aan daklozen en richtte zich zo op kwetsbare personen binnen onze maatschappij. U stond hierbij niet stil bij de negatieve gevolgen voor de gezondheid van de gebruikers. U heeft zich meermaals schuldig gemaakt aan het handelen in cocaïne en heroïne. De verspreiding van en de handel in cocaïne en heroïne gaan gepaard met vele andere vormen van criminaliteit, terwijl ook het gebruik ervan vaak gepaard gaat met door gebruikers gepleegde strafbare feiten ter financiering van hun behoefte aan deze middelen, hetgeen vaak overlast voor de samenleving meebrengt. U bent door uw handelen medeverantwoordelijk voor de nadelige effecten die het gebruik van verdovende middelen veroorzaakt. Cocaïne en heroïne zijn stoffen die sterk verslavend werken en schadelijk zijn voor de gezondheid.

U heeft zich om deze gevolgen niet bekommerd. Dat u na een veroordeling steeds opnieuw verder bent gegaan met het dealen van cocaïne en heroïne, duidt erop dat u het laakbare van uw handelen niet in ziet. U liet uw persoonlijke verrijking aan de hand van de drugshandel primeren op de schade die deze handel aanricht aan de fysieke en psychische gezondheid van de uiteindelijke afnemers die hopeloos en vaak onomkeerbaar verslaafd geraken en heel hun leven in een neerwaartse spiraal zien terechtkomen. U staat duidelijk niet stil bij de nefaste gevolgen die uw handelingen veroorzaken, hetgeen ook een opportunistische en egoïstische ingesteldheid aantoont.

Dergelijke feiten getuigen van een gevaarlijke ingesteldheid zonder enige bekommernis voor de volksgezondheid, hetgeen duidelijk bedreigend is voor de openbare veiligheid. Gelet op het zeer lucratief karakter van de verkoop van drugs en uw strafrechtelijk verleden is het gevaar op recidive zonder meer aanwezig.

De maatschappelijke impact van druggerelateerde feiten werd reeds herhaaldelijk benadrukt door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM). Het EHRM heeft gesteld dat Staten, gelet op de vernietigende effecten van drugs op mensenlevens, in beginsel gerechtigd zijn doortastend op te treden tegen personen die actief betrokken zijn bij de verspreiding ervan. Het EHRM beschouwt het dealen van drugs als een ernstige verstoring van de openbare orde en een ondermijning van de gezondheid van anderen (EHRM 19 februari 1998, Dalia t. Frankrijk, EHRM 30 november 1999, Baghli t. Frankrijk; EHRM 11 juli 2002, Amrollahi t. Denemarken; EHRM 10 juli 2003, Benhebba t. Frankrijk).

Ingevolge de ernst van de door u gepleegde feiten en hun herhalend karakter kan geconcludeerd worden dat u een ernstig gevaar kan betekenen voor de handhaving van de openbare orde. Het herhaaldelijk niet respecteren van de strafrechtelijke bepalingen in België getuigt expliciet van het niet geïntegreerd zijn in de Belgische samenleving.

Uw gedragingen getuigen van een gebrek aan normbesef, een immorele ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale en morele waarden. U trok geen lessen uit uw veroordelingen en u blijkt de ernst van uw daden niet in te zien, noch schijnt u te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk

onaanvaardbaar is. U kreeg reeds veel kansen maar dit was echter niet aan u besteed, want u was niet bereid voldoende inspanning te blijven leveren om op het rechte pad te blijven of om de opgelegde voorwaarden te blijven respecteren. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Overwegende het bijzonder winstgevend karakter van de drugshandel, het gegeven dat u niet de intentie vertoont om uw gedrag te verbeteren en uw laakbare houding, bestaat er een reëel en actueel risico voor de openbare orde. De maatschappij dient beschermd te worden tegen de verspreiding van illegale drugs en tegen diegenen die verantwoordelijk zijn voor de verspreiding ervan. Het beëindigen van uw verblijfsrecht is dan ook een noodzakelijke maatregel voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving, uw persoonlijke belangen wegen niet op tegen het belang van de maatschappij in het algemeen.

In het kader van een beslissing tot beëindiging van het verblijf genomen in toepassing van artikel 44bis § 2 van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, moet er rekening gehouden worden met de duur van uw verblijf in het Rijk, uw leeftijd, uw gezondheidstoestand, uw gezins- en economische situatie, uw sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin u bindingen heeft met uw land van oorsprong.

Op 15.09.2022 werd u op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. Op 30.09.2022 vulde u de vragenlijst hoorrecht in en verklaarde u dat uw taal Nederlands is; dat u Nederlands kan lezen en/of schrijven; dat u Spaans en Arabisch kan spreken en/of lezen; dat u sinds 18.08.2006 in België bent; dat u niet in het bezit bent van een reisdocument; dat u een ernstig rugprobleem heeft dat u belemmert te reizen of terug te keren naar uw herkomstland; dat u een operatie moet ondergaan en 2x/dag Ibuprofen 800 mg neemt; dat u voor u in de gevangenis belandde woonachtig was in de (...) te 2060 Antwerpen; dat u getrouwd bent met C. (...) K. (...) G. (...) D. (...); dat uw vader (B. (...) A. (...)), uw 3 halfbroers (B. (...) M. (...), B. (...) S. (...) en B. (...) H. (...)), allen van Belgische nationaliteit en uw stiefmoeder (B. (...) M. (...)) samenwonen in België; dat u geen minderjarige kinderen heeft; dat u niet getrouwd bent of een duurzame relatie heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat uw tante (B. (...) A. (...)) in Nederland woont en uw tante (B. (...) A. (...)) in Spanje woont; dat u de onthaalklas anderstalige nieuwkomers volgde; dat u een attest "verworven bekwaamheden" heeft behaald; dat u een opleiding Nederlands op de werkvloer volgde; dat u werd ingeschreven bij de VDAB; dat u Nederlands NT2 volgde en een opleiding attitudevorming - basisinitiatie houtbewerking in Boom; dat u in België gewerkt heeft voor VZW Werkhaven te Antwerpen; dat u niet gewerkt heeft in uw land van herkomst; dat u niet werd opgesloten/veroordeeld in een ander land dan België; dat u niet naar Marokko kan terugkeren omdat u sedert uw minderjarigheid in België verblijft; u geen enkele band meer heeft met Marokko; dat u zware rugletsels heeft en een operatie moet ondergaan die niet in Marokko kan gebeuren; dat uw vrouw, uw vader en heel uw familie in België wonen; dat u geen leven kan opbouwen in Marokko zonder familie (in het bijzonder uw vrouw) en uw arbeidsongeschiktheid; dat dit elementen zijn die samen maken dat u in Marokko onmogelijk zelfstandig kan leven.

Uw advocaat voegde de volgende bijkomende documenten toe: de ingevulde vragenlijst; uw volledig uittreksel uit het Rijksregister; een attest van vervangingsinkomen (aanslagjaar 2022 – inkomsten 2021); de uitslag van een radiologisch onderzoek – CT Lumbaal wervelzuil d.d. 22.10.2015; de uitslag van een gastroscopie d.d. 19.12.2013; een brief van Dr. A. (...) betreffende raadpleging orthopedie d.d. 28.08.2013; een uittreksel van het Rijksregister – bevestiging van gezinssamenstelling van uw vader; een brief 'Onthaalklas Anderstalige Nieuwkomers (OKAN) – schooljaar 2006-2007; een aanvraag leerlingendossier – Koninklijk Atheneum Antwerpen d.d. 19.09.2007; twee getuigschriften van schoolverlaters d.d. 09.02.2010 en 21.05.2010; een attest van het secundair onthaalonderwijs d.d. 30.06.2007; een schoolgetuigschrift d.d. 10.05.2010; een attest van regelmatige lesbijwoning d.d. 30.06.2007; een attest van verworven bekwaamheden d.d. 30.06.2008; een brief van Werkhaven Antwerpen d.d. 27.06.2013 – geslaagd voor de opleiding Nederlands op de werkvloer; een afsprakenblad VDAB d.d. 11.12.2019; een inschrijvingsbewijs van de VDAB d.d. 04.04.2016; een overeenkomst voor opleiding (VDAB) – Arbeidsbegeleiding/attitudevorming- Basisinitiatie houtbewerking/heftruck d.d.

04.02.2019; een brief van Werkhaven Antwerpen VZW; een inschrijvingsformulier d.d. 26.11.2018 'EduKempen – schooljaar 2018-2019 – GELETNED (in de gevangenis van Merksplas); een bewijs van aanwezigheid 'De steenschuit' voor de opleiding 'attitudevorming en basisinitiatie houtbewerking' d.d. 24.09.2018; een inschrijvingsformulier (Atlas) Nederlands - schriftelijk - startdatum 31.01.2019 en mondeling – startdatum 28.01.2019; een arbeidsovereenkomst voor arbeiders – vervangingsovereenkomst – voltijds – aanvang 22.05.2012 'Werkhaven' Antwerpen; een arbeidsrooster project Wandeldijk – Werkhaven vzw; een attest sociale inschakeleconomie d.d. 26.01.2012; een bijlage bij de arbeidsovereenkomst gesloten op 22.05.2012; een fiche nr. 281.18 vervangingsinkomen – jaar 2013; loonbrieven voor de periodes 01.01.2013 tot 31.01.2013 – 01.04.2014 tot 14.04.2014 – 01.12.2012 tot 31.12.2012 + fiche eindejaarspremie – 01.09.2012 tot 30.09.2012 – 01.06.2012 tot 30.06.2012 – 22.05.2012 tot 31.05.2012 – 01.02.2013 tot 28.02.2013 – 01.03.2013 tot 31.03.2013 – 01.03.2013 tot 31.03.2013 – 01.05.2013 tot 31.05.2013 – 01.07.2012 tot 31.07.2012 – 01.04.2013 tot 30.04.2013 – 01.07.2013 tot 31.07.2013 – 01.06.2013 tot 30.06.2013 – 01.03.2014 tot 31.03.2014 - 01.02.2014 tot 28.02.2014 – 01.01.2014 tot 31.01.2014 – 01.08.2013 tot 31.08.2013 – 01.07.2013 tot 31.07.2013 – 01.04.2014 tot 14.04.2014 – 01.11.2013 tot 30.11.2013 – 01.08.2013 tot 31.08.2013 – 01.06.2013 tot 30.06.2013 – 01.09.2013 tot 30.09.2013 – 01.10.2013 tot 31.10.2013 – 01.12.2013 tot 31.12.2013 + fiche eindejaarspremie; twee individuele rekeningen jaar 2012 en 2013 en een fiche nr. 281.10 – jaar 2012

Op 28.02.2022 trad u te Antwerpen in het huwelijk met C. (...) K. (...) G. (...) D. (...) (geboren te Antwerpen op (...)1991, van Belgische nationaliteit). Uit deze relatie zijn nog geen kinderen geboren. Sinds 17.11.2020 bent u ingeschreven op hetzelfde adres als Mevrouw C. (...). Mevrouw bezoekt u zeer regelmatig in de gevangenis.

Hoewel u bijzonder weinig gegevens met betrekking tot uw relatie/huwelijk verschaft, wordt hier niet betwist dat u zich kan beroepen op een gezinsleven in de zin van het artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) met uw echtgenote. De bescherming van de openbare veiligheid en het voorkomen van strafbare feiten, rechtvaardigen echter de inmenging in het uitoefenen van het recht op de eerbiediging van het gezinsleven. U heeft door uw persoonlijk gedrag een ernstige aanslag gepleegd op de openbare orde. De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit, is zodanig dat uw gezinsbelangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Sinds jullie op hetzelfde adres wonen, werd u reeds 2 maal opgesloten in de gevangenis, namelijk van 16.10.2021 tot 12.01.2022 en vanaf 07.06.2022 tot op heden. Uw partner blijkt niet in staat u op het rechte pad te houden. Het gegeven dat u samenwoonde met haar, hield u niet tegen om strafbare feiten te blijven plegen. Er kan bovendien redelijkerwijze aangenomen worden dat zij van bij de aanvang van jullie relatie op de hoogte was (of had moeten zijn) van uw strafrechtelijk verleden, van de mogelijke gevolgen hiervan op uw verblijf en op jullie toekomstige gezinssituatie. Bij een huiszoeking d.d. 22.02.2021 werd er naar aanleiding van een vastgestelde drugdeal een boksbeugel gevonden. Op 19.03.2022 werd er tijdens een gecoördineerde actie vastgesteld dat er een transactie van verdovende middelen plaatsvond tussen een koppel en u. Een koppel nam plaats op een bank in de (...) (waar u woont), na een kort telefonisch contact. U kwam uit het pand waar u woont met mevrouw C. (...) K. (...) G. (...) D. (...) en overhandigde aan het koppel een gebruikershoeveelheid heroïne. Bij uw arrestatie had u 0,45 gram heroïne en 21,55 euro op zak. Bij de huiszoeking op uw adres werden drie personen aangetroffen, waaronder 2de en 4de beklaagde. 4de beklaagde bleek 2,69 gram heroïne bij zich te hebben.

Mevrouw C. (...) heeft de Belgische nationaliteit, desondanks zou zij ervoor kunnen kiezen om zich te vestigen in een land waar u de kans zou hebben het gezinsleven met haar verder te zetten. Er worden thans geen elementen voorgelegd waaruit onoverkomelijke hinderpalen zouden blijken die de voortzetting van uw gezinsleven als dusdanig zouden verhinderen in het land van herkomst of elders en evenmin blijkt dat uw gezinsleven enkel in België zou kunnen verder gezet worden. Mevrouw kan nog steeds nauw contact met vrienden en familie in België onderhouden middels regelmatige bezoeken en de moderne communicatiemiddelen. Mocht zij beslissen om u te vergezellen naar Marokko dan kan zij steeds een verzoek richten aan de Marokkaanse autoriteiten opdat zij zou worden toegelaten het gezinsleven verder te zetten in Marokko. Het feit dat zij niet gedwongen kan worden het Belgische grondgebied te verlaten, maakt niet dat zij u niet vrijwillig zou kunnen volgen naar uw land van nationaliteit of elders. Het is hoe dan ook inherent aan een grensoverschrijdende relatie dat, indien men een gezinsleven wenst uit te bouwen, (minstens) één van beide partners buiten zijn of haar land van herkomst, of legaal verblijf, of nationaliteit, dient te blijven.

Mevrouw C. (...) kan er uiteraard ook voor kiezen in België te blijven en contact met u onderhouden via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar Marokko of een andere plaats waar u zou verblijven. Dat het contact met uw partner moeilijker zal verlopen indien zij ervoor zou kiezen in België te blijven, is enkel en alleen aan uzelf te wijten daar dit een gevolg is van de door u opgelopen strafrechtelijke veroordelingen die op hun beurt het gevolg zijn van de feiten die u wetens en willens zelf gepleegd heeft.

Uw vader B. (...) I. (...) A. (...) (geboren te (...) op (...), van Spaanse nationaliteit, EU+ kaart geldig tot 12.08.2032), uw stiefmoeder B. (...) M. (...) (geboren te (...) op (...), van Marokkaanse nationaliteit, F+ kaart geldig 04.05.2023) en uw 3 halfbroers B. (...) M. (...) (geboren te (...) (Spanje) op (...)2000, van Spaanse nationaliteit, E+ kaart geldig tot 18.09.2024, momenteel eveneens in detentie), B. (...) S. (...) (geboren te (...) op (...)2003, van Spaanse nationaliteit, E+ kaart geldig tot 07.01.2025, momenteel eveneens in detentie) en B. (...) H. (...) (geboren te (...) op (...)2004, van Spaanse nationaliteit, EU+ kaart geldig 01.09.2026) verblijven in België. Sinds uw huidige opsluiting op 07.06.2022 kwam uw vader en uw stiefmoeder éénmaal op bezoek in de gevangenis, namelijk op 24.10.2022 (zie bezoekerslijst tot 16.11.2022).

In dit verband wordt opgemerkt dat daar waar de gezinsband tussen partners, alsook tussen ouders en minderjarige kinderen wordt verondersteld, het anders ligt in de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en broers. Opdat in het bijzonder een relatie tussen broers en tussen ouders en meerderjarige kinderen, onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM kan vallen, zijn er bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist die anders zijn dan de gewone affectieve en emotionele banden (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, par. 33) (EHRM 13 februari 2001, nr. 47160/99, Ezzouhdi v. Frankrijk, par. 34). Dergelijke bijzondere afhankelijkheid blijkt niet uit de stukken. U bent inmiddels gehuwd en verliet het ouderlijk huis al op 17.11.2020.

Uw familieleden in België kunnen contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken, zij kunnen België immers vrijelijk in- en uitreizen, en middels moderne communicatiemiddelen. Bovendien kunnen zij u vanuit België steun, bijvoorbeeld financiële steun, bieden bij uw herintegratie in het land waar u zich zal vestigen.

Verder verwees u naar een tante (B. (...) A. (...)) die woonachtig is in Nederland en een tante (B. (...) A. (...)) die woonachtig is in Spanje. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Litouwen; EHRM 17 februari 2009, Onur/Groot-Brittannië; Mole N., Asylum and the European Convention on Human Rights, Straatsburg, Council of Europe Publishing, 2007, 97) kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen verwanten worden gesproken indien, naast de verwantschapsband, een vorm van afhankelijkheid blijkt. In casu beperkt u zich ertoe te vermelden dat deze familielid in Nederland en in Spanje verblijven. Naast het gegeven dat de verwantschapsband niet aangetoond werd, blijkt ook geen bijzondere afhankelijkheid tussen u en uw tantes. Ook met deze personen kan u contact onderhouden via de moderne communicatiemiddelen.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde. De samenleving heeft het recht zich te beschermen tegen mensen zoals u die alle regels met de voeten treden.

U was 15 jaar oud toen u op 25.07.2006 in België aankwam en u bent momenteel 31 jaar. Het is inherent aan een langdurig verblijf dat hier bijvoorbeeld een schoolopleiding is genoten en dat er, behalve de familiebanden, ook sociale en culturele banden zijn. Toch kan opgemerkt worden dat ondanks uw verblijf van 16 jaar in België niet gebleken is dat u een dermate bijzondere binding met België zou hebben die een normale binding overstijgt. U legt immers geen enkel document voor dat het tegendeel bewijst. Meer nog, het lijkt duidelijk dat uw gedrag, dat een ernstige verstoring van de openbare orde vormt, blijk geeft van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt en waarvan u zo totaal en consequent bepaalde fundamentele waarden heeft miskend. De feiten waarvoor u veroordeeld werd, zijn bijzonder ernstig en waren deels gericht op het bekomen van snel en illegaal voordeel. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten.

Het contact met vrienden en kennissen in België en met uw tantes die in Nederland en in Spanje wonen kan u onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen, zouden zij u in

Marokko dan wel elders kunnen komen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België, Nederland en Spanje ondersteunen bij uw herintegratie in Marokko dan wel in een derde land.

Dat u inspanningen geleverd heeft om de Nederlandse taal te leren, is niet meer dan normaal en op zich geen buitengewone omstandigheid. Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat de VDAB u op 11.12.2019, na een verblijf van ruim 13 jaar in België, nog de opdracht gaf een cursus basis Nederlands te volgen (deadline: 31.01.2020).

Het gegeven dat u van 28.02.2008 tot 30.06.2008 (werken en leren), op 24.10.2008, van 22.05.2012 tot 08.07.2012 en van 09.07.2012 tot 14.04.2014 gewerkt heeft, is niet van dien aard om overwogen maatregel te milderen.

U verklaarde in het formulier hoorrecht d.d. 30.09.2022 dat u arbeidsongeschikt bent. U legde een "Attest van vervangingsinkomen" voor (aanslagjaar 2022 – inkomsten 2021) afgegeven door de Socialistische Mutualiteiten op 08.04.2022. Hieruit kan afgeleid worden dat u in 2021 gedurende 286 dagen een vervangingsinkomen ontving, u bracht echter geen documenten aan waaruit blijkt dat u op heden nog steeds arbeidsongeschikt bent. Bovendien kan opgemerkt worden dat u in de gevangenis opgenomen werd op de reservelijst om te werken in de kleedkamer waardoor het niet onredelijk is aan te nemen dat u inmiddels reeds in staat bent om (op zijn minst) bepaalde werkzaamheden te verrichten. Het is immers de gedetineerde zelf die verzoekt om arbeid te verrichten in de gevangenis (artikel 84 Basiswet betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden). De vaardigheden die u tijdens uw werk en uw opleiding(en) in België opgepikt hebt, zullen u wellicht ook in uw thuisland of daar waar u zich zal vestigen van pas komen en uw kansen op de arbeidsmarkt enkel positief beïnvloeden. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u in Marokko, of daar waar u zich zal vestigen, geen werk zou kunnen vinden om in uw eigen levensonderhoud te voorzien. U kan er steeds aangepast werk zoeken. Zoals reeds uiteengezet, blijft het risico dat u opnieuw contact opneemt met uw contacten in het drugsmilieu reëel, aangezien drugstrafiek nu eenmaal veel lucratiever is dan werken, en aangezien u in het verleden reeds bewezen heeft dat u graag snel en veel geld verdient.

Hoewel aangenomen kan worden dat een terugkeer enige aanpassing zal vergen, gelet op het jarenlange verblijf in België, maakt u geenszins aannemelijk dat er onoverkomelijke obstakels daartoe zijn (cfr. EHRM, Munir Johana v. Denmark, 12 januari 2021). Zelfs indien de integratie -door het verblijf in België- in Marokko wat moeizamer zou kunnen verlopen, maakt dit niet dat deze integratie onmogelijk is of dat er onoverkomelijke belemmeringen daartoe zouden zijn (cfr. EHRM, Veljkovic-Jucik v. Switzerland, 21 oktober 2020, §55). U stelt dat u niet naar Marokko kan terugkeren omdat u geen enkele band meer heeft met Marokko. U blijft op dit punt in gebreke enig begin van bewijs voor te leggen of enige nadere, concrete toelichting te verstrekken. Het is niet onredelijk te veronderstellen dat iemand van uw familie in België nog kennissen dan wel familie heeft in Marokko waarop een beroep zou kunnen gedaan worden om u op weg te helpen en eventueel tijdelijk op te vangen. U verklaarde dat u Arabisch spreekt en leest.

Op geen enkele wijze werd aangetoond dat de banden die u met België bent aangegaan de gebruikelijke banden zouden overstijgen en dat u voor het uitoefenen van uw privéleven gebonden bent aan België. Een schending van artikel 8 van het EVRM in dit verband wordt niet aannemelijk gemaakt. Hoe dan ook is het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U verklaarde dat u zware rugletsels heeft en een operatie moet ondergaan die niet in Marokko kan gebeuren. U zou momenteel 2 maal per dag Ibuprofen 800 mg nemen. U legt hieromtrent volgende documenten voor: de uitslag van een radiologisch onderzoek – CT Lumbaal wervelzuil d.d. 22.10.2015 en een brief van Dr. A. (...) betreffende raadpleging orthopedie d.d. 28.08.2013. Verder legt u de uitslag voor van een gastroscopie d.d. 19.12.2013.

Geen van de voorgelegde stukken is recent, bijgevolg is niet aangetoond dat uw medische problemen nog actueel zijn. Uit de voorgelegde medische stukken blijkt niet dat u heden een behandeling krijgt die niet beschikbaar en toegankelijk is in Marokko. Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat onderhavige beslissing enkel een einde stelt aan uw verblijf in België.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.”

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat hij geen synthesememorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid. De Raad doet uitspraak op basis van de middelen uiteengezet in het inleidend verzoekschrift en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60 van de vreemdelingenwet.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 44bis, § 4 van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht en van de zorgvuldigheidsplicht. Ter adstruering van zijn middel zet verzoeker het volgende uiteen:

“Dat art. 44 bis § 4 van de Vreemdelingenwet als volgt luidt:

§ 4. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in de paragrafen 1, 2 of 3 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

Verzoeker meent dat gedaagde onvoldoende rekening heeft gehouden met art. 44bis § 4.

In het bijzonder meent verzoeker dat de motivering omtrent zijn gezondheidstoestand en gezins- en economische situatie onjuist is en uitgaat van aannames die geen steun vinden in het dossier. In die mate zelfs dat er zelfs sprake is van onzorgvuldigheid en onjuistheid

1. Gezondheidstoestand

Verzoeker heeft in zijn formulier gesteld dat hij lijdt aan zware rugletsels en een operatie moet ondergaan die niet in Marokko kan gebeuren. Verzoeker neemt hiervoor dagelijks medicatie in de vorm van pijnstillers. Verzoeker bracht naar voor medische onderzoeken. Verzoeker bracht ook naar voor een attest gedateerd 04.04.2022 dat verzoeker een arbeidsongeschiktheidsuitkering kreeg voor het ganse jaar 2021. Dat verzoeker meent dat bovenstaande elementen duidelijk aantonen dat zijn gezondheidstoestand niet als normaal kan worden beschouwd.

Het gebrek aan rechtstreekse actuele gegevens doet hieraan niets af. Immers bepaalde medische aandoeningen gaan niet van zichzelf verdwijnen maar behoeven therapie of een operatie. Verzoeker geeft zelf aan dat hij nog een operatie moet ondergaan en er is niets dat er op wijst dat dit niet zo is. Integendeel gedaagde neemt nu dagelijks pijnmedicatie hetgeen gedaagde ook niet ontkent.

Gedaagde maakt zich ervan af door te stellen dat de stukken niet actueel zijn. Evenwel beschikt gedaagde voor zover verzoeker weet niet over zijn medisch dossier en is zij ook geen arts die in staat is een interpretatie te geven aan de medisch verslagen van verzoeker.

Verzoeker betoogt dat de actualiteit van een medisch verslag beoordelen eveneens een medische beoordeling vormt. Immers wanneer een bepaalde aandoening definitief is vastgesteld (zoals bijvoorbeeld een rugletsel) blijft deze bestaan tot er aan verholpen is wat klaarblijkelijk niet het geval is.

Door te stellen dat er geen actueel attest voorligt probeert gedaagde zich op een formalistische wijze af te maken van haar verplichting rekening te houden met de gezondheidstoestand.

Zij doet dit bovendien op een onrechtmatige wijze door zich medische expertise aan te matigen

Dat de motivering van de bestreden op dit punt als volgt luidt:

“Geen van de voorgelegde stukken is recent, bijgevolg is niet aangetoond dat uw medische problemen nog actueel zijn. Uit de voorgelegde medische stukken blijkt niet dat u heden een behandeling krijgt die niet beschikbaar en toegankelijk is in Marokko. Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat onderhavige beslissing enkel een einde stelt aan uw verblijf in België.”

Deze motivering bevat naast de discussie over de actualiteit van de stukken bijkomend een oordeel over de beschikbaarheid van behandeling in Marokko.

Verzoeker kan alleen maar vaststellen dat ook hier gedaagde zich de bevoegdheid van arts deskundige aanmatigt.

Verzoeker stelt vast dat gedaagde geen rekening houdt met de gezondheidstoestand zoals bepaald in art. 44bis § 4 van de Vreemdelingenwet. Immers een evaluatie van iemands gezondheidstoestand veronderstelt een aanstelling van een deskundige hetgeen gedaagde niet doet.

Gelijktijdig schendt gedaagde de materiële motiveringsplicht doordat haar aannames met betrekking tot de gezondheidstoestand geen steun vinden in het administratief dossier zodat de motivering de jure niet afdoende is.

Tenslotte merkt verzoeker op dat de zorgvuldigheidsplicht geschonden werd.

2. Met betrekking tot de gezins- en economische toestand

Vooreerst merkt verzoeker op dat in het Rijk aankwam op vijftienjarige leeftijd samen met zijn vader en al zijn halfbroers. Verzoeker heeft gesteld geen familie meer te hebben in Marokko.

Dit is een negatief feit. Gedaagde geeft zelf een duidelijke opsomming waar de familieleden van verzoeker verblijven en geen enkele ervan verblijft in Marokko. Gedaagde stelt evenwel wel dat het niet onredelijk is te veronderstellen dat verzoeker wel familieleden heeft met kennissen in Marokko die verzoeker wel zullen helpen bij zijn re-integratie.

Tegelijkertijd heeft gedaagde ook vastgesteld dat niemand van zijn familie hem heeft bezocht in de gevangenis met uitzondering van zijn vader en stiefmoeder.

Verzoeker meent dat hij geen negatieve feiten hoeft te bewijzen wanneer deze waarschijnlijk zijn. Het gegeven dat niemand hem heeft bezocht en het gegeven dat zijn oud kerngezin in Europa verblijft maakt dit inderdaad waarschijnlijk.

Aldus is de redenering dat het niet onredelijk te denken is dat verzoeker zou geholpen worden bij zijn re-integratie in Marokko wel kennelijk redelijk.

Ook met betrekking tot de evaluatie van de economische situatie van verzoeker meent verzoeker dat men heel erg kort door de bocht gaat.

Er liggen immers medische documenten voor die zijn arbeidsongeschiktheid aantonen. De redenering al zouden deze documenten niet actueel zijn werd al weerlegd onder punt 1.

Gedaagde stelt nog een bijkomende motivering hieromtrent die als volgt luidt:

“Bovendien kan opgemerkt worden dat u in de gevangenis opgenomen werd op de reservelijst om te werken in de kleedkamer waardoor het niet onredelijk is aan te nemen dat u inmiddels reeds in staat bent (op zijn minst) bepaalde werkzaamheden te verrichten.”

Vooreerst stelt verzoeker vast dat gedaagde plots wel uitgaat van een arbeidsongeschiktheid daar zij spreekt over “inmiddels”. Ze vervolgt door te stellen dat verzoeker wel arbeidsgeschikt daar hij zich op de reservelijst kleedkamer heeft gezet. Dergelijke rednering is natuurlijk absurd gezien het werk in de kleedkamer zich beperkt tot zeer licht huishoudelijk werk dat voor alle duidelijk niet de wasserij omvat. Vooreerst zijn deze taken zeer beperkt in duur en de zwaarte ervan is niet meer dan licht te noemen. Bovendien staat verzoeker op de reservelijst hetgeen betekent dat hij dit niets doet en dus niets eens weet of hij wel in staat het te doen. Zich opgeven voor iets betekent dan eigenlijk ook niets meer dan ‘ik zal het proberen’. Hieruit dan afleiden dat verzoeker in staat is voor zichzelf te zorgen in een voor hem totaal vervreemd land is dan ook manifest onjuist.

Bezwaarlijk kan dan ook worden aangenomen dat gedaagde een correcte inschatting heeft gemaakt van de gezins en economische situatie van verzoeker.

Dat zij daarbij wederom art. 44bis §4 heeft geschonden door aannames te maken die kennelijk onredelijk zijn.

De motivering inzake beide elementen is dan ook kennelijk onredelijk doch ook niet afdoende daar ze geen steun vindt in het dossier. Meer nog de stukken in het dossier tonen juist tegengestelde aan zodat zelfs kan besloten worden tot een onjuiste motivering.

3. Conclusie

Gedaagde maakt op twee punten een ernstige fout bij de beoordeling van 44bis§4 van de Vreemdelingenwet.

Als men rekening dient te houden met de elementen zoals opgesomd in de wet volstaat het niet deze elementen te benoemen. Het moet daadwerkelijk in de mand worden gelegd bij de beoordeling. Als men evenwel het gewicht van het element totaal verkeerd inschat is de ganse beoordeling foutief.

Verzoeker meent dan ook dat de ganse motivering die stelt dat de persoonlijke belangen niet mogen opwegen tegen het vrijwaren van de openbare orde incorrect gebeurde omdat de elementen waarmee men rekening diende te houden incorrect werden beoordeeld (door zichzelf medische expertise aan te matigen of gewoon domme aannames te doen).

Dat naast de reeds genoemde schending dit eveneens maakt dat de materiële motiveringplicht geschonden werd.”

3.2 De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (cf. RvS 28 juni 2018, nr. 241.985).

De aangevoerde schending van de bovengenoemde algemene beginselen moet worden onderzocht in het licht van de tevens aangevoerde schending van artikel 44bis van de vreemdelingenwet, hetgeen luidt als volgt:

“§1. Onverminderd de paragrafen 2 en 3, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.

§ 2. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden die krachtens de artikelen 42quinquies en 42sexies een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen, alleen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

§ 3. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende burgers van de Unie, alleen om dwingende redenen van nationale veiligheid:

1° de burgers van de Unie die op het grondgebied van het Rijk hebben verbleven gedurende de tien voorafgaande jaren;

2° de burgers van de Unie die minderjarig zijn, behalve indien de beslissing noodzakelijk is in het belang van het kind, zoals bepaald in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 20 november 1989.

§ 4. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in de paragrafen 1, 2 of 3 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong."

In casu wordt verzoekers verblijfsrecht beëindigd met toepassing van artikel 44bis, §2 van de vreemdelingenwet. Uit artikel 44bis, §4 van de vreemdelingenwet volgt dat wanneer de gemachtigde overweegt een beslissing te nemen met toepassing van voormelde bepaling, hij rekening dient te houden met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong. Uit de bestreden beslissing blijkt dat het persoonlijk gedrag van verzoeker wordt beschreven en deze beslissing niet louter steunt op de opgelopen correctionele veroordelingen, die overigens niet door verzoeker worden betwist. Zo wordt beschreven welke feiten verzoeker heeft gepleegd, waaronder de verhandeling van onder meer heroïne en cocaïne, het feit dat de gepleegde feiten zeer ernstig zijn en getuigen van een gevaarlijke ingesteldheid, wordt gewezen op verzoekers oogmerk op winstbejag, het herhalen van het plegen van de misdrijven ondanks talrijke eerdere bestraffingen en de gevolgen van deze gedragingen voor de maatschappij. De bestreden beslissing gaat in op verzoekers integratie in België, de aanwezigheid van familieleden alhier en op de bindingen met het herkomstland. De gemachtigde spreekt zich tevens uit over de aangehaalde gezondheidsproblemen en arbeidsongeschiktheid.

Verzoeker is het oneens met deze beoordeling. Hij betoogt dat de gemachtigde onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn gezondheidssituatie. Verzoeker stelt dat hij in de vragenlijst hoorrecht d.d. 30 september 2022 heeft gewezen op zijn rugletsels waarvoor hij een operatie moet ondergaan die in Marokko niet beschikbaar is.

In de bestreden beslissing wordt omtrent de gezondheidstoestand van verzoeker het volgende gemotiveerd: "U verklaarde dat u zware rugletsels heeft en een operatie moet ondergaan die niet in Marokko kan gebeuren. U zou momenteel 2 maal per dag Ibuprofen 800 mg nemen. U legt hieromtrent volgende documenten voor: de uitslag van een radiologisch onderzoek – CT Lumbaal wervelzuil d.d. 22.10.2015 en een brief van Dr. A. (...) betreffende raadpleging orthopedie d.d. 28.08.2013. Verder legt u de uitslag voor van een gastroscopie d.d. 19.12.2013.

Geen van de voorgelegde stukken is recent, bijgevolg is niet aangetoond dat uw medische problemen nog actueel zijn. Uit de voorgelegde medische stukken blijkt niet dat u heden een behandeling krijgt die niet beschikbaar en toegankelijk is in Marokko. Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat onderhavige beslissing enkel een einde stelt aan uw verblijf in België."

De gemachtigde is aldus van oordeel dat de voorgelegde stukken die betrekking hebben op verzoekers gezondheidstoestand, niet recent zijn. Uit deze stukken kan dan ook niet worden afgeleid dat de medische problemen nog actueel zijn. Evenmin blijkt uit deze stukken dat de nodige behandeling niet beschikbaar of toegankelijk is in Marokko. Volgens verzoeker doet het gebrek aan rechtstreekse, actuele gegevens echter geen afbreuk aan het bestaan van zijn gezondheidsproblemen. Verzoeker stelt dat niets erop wijst dat hij geen operatie meer zou moeten ondergaan. Verder betoogt hij dat het niet aan de gemachtigde toekomt om een medische beoordeling door te voeren van de voorgelegde stukken, aangezien de gemachtigde geen arts is. Verzoeker bekritiseert dat de gemachtigde zich in de plaats stelt van een arts-

adviseur waar hij een oordeel vormt omtrent de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in Marokko.

Krachtens artikel 44bis, §4 van de vreemdelingenwet moet de gemachtigde bij het nemen van de bestreden beslissing onder meer een beoordeling maken van de gezondheidstoestand van verzoeker. Verzoeker kan dus niet zonder meer voorhouden dat het niet aan de gemachtigde toekomt om een medische beoordeling door te voeren van de voorgelegde stukken. Hij toont niet aan dat de gemachtigde *in casu* de hem door artikel 44bis, §4 van de vreemdelingenwet toebedeelde bevoegdheid heeft overschreden door te stellen dat de voorgelegde medische stukken niet actueel zijn. De door verzoeker bijgebrachte medische stukken dateren immers uit 2013 en 2015, waardoor de gemachtigde op zorgvuldige en rechtmatige wijze kan oordelen dat deze stukken niet langer actueel zijn. Met diens kritiek dat *“wanneer een bepaalde aandoening definitief is vastgesteld, blijft deze bestaan tot er aan verholpen is”*, maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat zijn gezondheidsproblematiek nog actueel is.

Waar verzoeker bekritiseert dat de gemachtigde zich in de plaats stelt van een arts-adviseur waar hij een oordeel vormt omtrent de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in Marokko, merkt de Raad op dat de gemachtigde hieromtrent geen oordeel vormt in de bestreden beslissing. Het komt aan de gemachtigde toe om alle aangevoerde elementen te beoordelen in het licht van artikel 44bis, §4 van de vreemdelingenwet. In de bestreden beslissing antwoordt de gemachtigde louter op het door verzoeker aangevoerde element dat de operatie in kwestie niet voorhanden is in Marokko. De gemachtigde stelt dat uit de door verzoeker aangebrachte stukken niet kan worden afgeleid dat de operatie effectief niet beschikbaar noch toegankelijk is in Marokko. De vreemdeling die de mogelijkheid wordt geboden om relevante elementen aan te voeren die het nemen van de beslissing tot beëindiging van het verblijf zouden kunnen verhinderen, kan niet volstaan met de loutere bewering dat hij een medische ingreep nodig heeft die niet voorhanden is in het land van herkomst. Hij dient zijn bewering te ondersteunen met de nodige bewijsstukken, hetgeen *in casu* niet is gebeurd.

Verder bekritiseert verzoeker de bestreden beslissing waar deze stelt dat het niet onredelijk is te veronderstellen dat iemand van zijn familie in België nog kennissen dan wel familie heeft in Marokko waarop een beroep zou kunnen worden gedaan om hem op weg te helpen en eventueel tijdelijk op te vangen. In de bestreden beslissing wordt hieromtrent gemotiveerd als volgt:

“Hoewel aangenomen kan worden dat een terugkeer enige aanpassing zal vergen, gelet op het jarenlange verblijf in België, maakt u geenszins aannemelijk dat er onoverkomelijke obstakels daartoe zijn (cfr. EHRM, Munir Johana v. Denmark, 12 januari 2021). Zelfs indien de integratie -door het verblijf in België- in Marokko wat moeizamer zou kunnen verlopen, maakt dit niet dat deze integratie onmogelijk is of dat er onoverkomelijke belemmeringen daartoe zouden zijn (cfr. EHRM, Veljkovic-Jucik v. Switzerland, 21 oktober 2020, §55). U stelt dat u niet naar Marokko kan terugkeren omdat u geen enkele band meer heeft met Marokko. U blijft op dit punt in gebreke enig begin van bewijs voor te leggen of enige nadere, concrete toelichting te verstrekken. Het is niet onredelijk te veronderstellen dat iemand van uw familie in België nog kennissen dan wel familie heeft in Marokko waarop een beroep zou kunnen gedaan worden om u op weg te helpen en eventueel tijdelijk op te vangen. U verklaarde dat u Arabisch spreekt en leest.”

Eerst en vooral dient te worden opgemerkt dat gezien artikel 44bis, §4 van de vreemdelingenwet vereist dat er een beoordeling wordt gemaakt van de mate waarin verzoeker nog bindingen heeft met zijn land van herkomst, het niet onredelijk is dat verweerder van verzoeker verwacht relevante stukken hieromtrent bij te brengen. Verder bemerkt de Raad dat verzoeker hiermee kritiek levert op een louter overtollig motief, waarvan de eventuele kennelijke onredelijkheid op zich niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. De overige, hierboven weergegeven motieven volstaan om de bestreden beslissing te kunnen dragen.

Tenslotte betwist verzoeker de motieven die betrekking hebben op zijn arbeidsongeschiktheid. De gemachtigde heeft met betrekking tot de arbeidsongeschiktheid het volgende gemotiveerd: *“U verklaarde in het formulier hoorrecht d.d. 30.09.2022 dat u arbeidsongeschikt bent. U legde een “Attest van vervangingsinkomen” voor (aanslagjaar 2022 – inkomsten 2021) afgegeven door de Socialistische Mutualiteiten op 08.04.2022. Hieruit kan afgeleid worden dat u in 2021 gedurende 286 dagen een vervangingsinkomen ontving, u bracht echter geen documenten aan waaruit blijkt dat u op heden nog steeds arbeidsongeschikt bent. Bovendien kan opgemerkt worden dat u in de gevangenis opgenomen werd op de reservelijst om te werken in de kleedkamer waardoor het niet onredelijk is aan te nemen dat u inmiddels reeds in staat bent om (op zijn minst) bepaalde werkzaamheden te verrichten. Het is immers de gedetineerde zelf die verzoekt om arbeid te verrichten in de gevangenis (artikel 84 Basiswet*

betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden). De vaardigheden die u tijdens uw werk en uw opleiding(en) in België opgepikt hebt, zullen u wellicht ook in uw thuisland of daar waar u zich zal vestigen van pas komen en uw kansen op de arbeidsmarkt enkel positief beïnvloeden. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u in Marokko, of daar waar u zich zal vestigen, geen werk zou kunnen vinden om in uw eigen levensonderhoud te voorzien. U kan er steeds aangepast werk zoeken. Zoals reeds uiteengezet, blijft het risico dat u opnieuw contact opneemt met uw contacten in het drugsmilieu reëel, aangezien drugstrafiek nu eenmaal veel lucratiever is dan werken, en aangezien u in het verleden reeds bewezen heeft dat u graag snel en veel geld verdient.”

Verzoeker betoogt dat wel medische documenten voorliggen waaruit blijkt dat zijn arbeidsongeschiktheid actueel is. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker voorhoudt, bevat het administratief dossier geen medisch attest dat zijn arbeidsongeschiktheid attesteert. Verzoeker heeft echter wel uitdrukkelijk de kans gekregen om alle relevante informatie/stukken aan verweerder kenbaar te maken. Zoals de gemachtigde correct motiveert in de bestreden beslissing, wordt enkel een ‘attest van vervangingsinkomen’ voorgelegd waaruit blijkt dat verzoeker in 2021 gedurende 286 dagen een vervangingsinkomen heeft ontvangen. Uit de voorgelegde stukken kan echter niet worden afgeleid dat verzoeker op het tijdstip van het nemen van de bestreden beslissing, zijnde december 2022, nog steeds arbeidsongeschikt is. Verzoeker toont niet aan dat de gemaakte beoordeling het zorgvuldigheidsbeginsel schendt.

Bovendien acht de Raad het niet kennelijk onredelijk noch onzorgvuldig dat de gemachtigde het gegeven dat verzoeker zich heeft aangeboden om arbeid te verrichten in de gevangenis, mee in zijn beoordeling neemt. Het feit dat het werk in de kleedkamer is beperkt tot zeer licht huishoudelijk werk en hij momenteel slechts op de reservelijst staat, zonder effectief arbeid te verrichten, doet hier geen afbreuk aan.

Het enige middel is ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee mei tweeduizend drieëntwintig door:

Mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

Dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN